

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: 6. Povrv-234/2020-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja ULJANIK Proizvodnja opreme d.d. u stečaju, Vodnjan, Željeznička 23, OIB: 66833856731, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog ureda Goran Veljović, Merima Ibrahimović, Ivana Bilić Komparić, Vladimir Veljović i Alan Alagić iz Pule, Dobrilina 9 protiv tuženika 3. MAJ Brodogradilište d.d. Rijeka, Liburnijska 3, OIB: 86167814130, kojeg zastupa punomoćnik Vanja Vargec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko i partneri d.o.o. Zagreb, Branimirova 29, radi isplate od 15.169.563,07 kuna s kamatom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 2. rujna 2021. u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 13. listopada 2021.

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-2889/2020 od 20. ožujka 2020. koje je donio javni bilježnik Velibor Panjković sa sjedištem u Rijeci, A. Starčevića 4 u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju tražbinu u iznosu od 14.681.441,32 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate, kako slijedi:

- na iznos od 75.103,50 kuna od 16. ožujka 2017. do isplate;
- na iznos od 3.628.100,74 kuna od 18. travnja 2017. do isplate;
- na iznos od 638.552,88 kuna od 3. svibnja 2017. do isplate;
- na iznos od 2.414.051,31 kuna od 29. svibnja 2017. do isplate;
- na iznos od 181.650,00 kuna od 2. srpnja 2017. do isplate;
- na iznos od 2.842.017,28 kuna od 8. srpnja 2017. do isplate;
- na iznos od 2.864.732,96 kuna od 31. srpnja 2017. do isplate;
- na iznos od 1.571.104,50 kuna od 1. rujna 2017. do isplate;
- na iznos od 24.537,50 kuna od 6. listopada 2017. do isplate;
- na iznos od 427.436,00 kuna od 10. listopada 2017. do isplate;
- na iznos od 8,17 kuna od 16. prosinca 2017. do isplate;
- na iznos od 12.071,25 kuna od 2. veljače 2018. do isplate;
- na iznos od 2.102,53 kuna od 10. ožujka 2018. do isplate

po stopi od 9,68% godišnje do 30. lipnja 2017., od 1. srpnja 2017. po stopi od 9,41% godišnje do 31. prosinca 2017., od 1. siječnja 2018. po stopi od 9,09% godišnje do

30. lipnja 2018., od 1. srpnja 2018. po stopi od 8,82% godišnje do 31. prosinca 2018., od 1. siječnja 2019. po stopi od 8,54% godišnje do 30. lipnja 2019., od 1. srpnja 2019. po stopi od 8,30% godišnje do 31. prosinca 2019., od 1. siječnja 2020. po stopi od 8,11% godišnje do 30. lipnja 2020., od 1. srpnja 2020. po stopi od 7,89% godišnje do 31. prosinca 2020., od 1. siječnja 2021. po stopi od 7,75% godišnje do 30. lipnja 2021., od 1. srpnja 2021. po stopi od 7,61% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

te u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju nastale troškove postupka koje je odredio javni bilježnik u iznosu od 112.962,50 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 20. ožujka 2020. (dana donošenja rješenja o ovrsi) po stopi od 6,11% godišnje do 30. lipnja 2020., od 1. srpnja 2020. po stopi od 5,89% godišnje do 31. prosinca 2020., od 1. siječnja 2021. po stopi od 5,75% godišnje do 30. lipnja 2021., od 1. srpnja 2021. po stopi od 5,61% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18.) u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-2889/2020 od 20. ožujka 2020. koje je donio javni bilježnik Velibor Panjković sa sjedištem u Rijeci, A. Starčevića 4 u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju tražbinu u iznosu od 488.094,75 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 16. kolovoza 2018. do isplate te u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju predvidive troškove ovrhe u iznosu od 6.600,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 20. ožujka 2020. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 326.250,00 kuna na ime prouzročenog parničnog troška u roku od 15 (petnaest) dana.

IV. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 212.100,00 kuna kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kao ovrhovoditelj 12. ožujka 2020. podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću sa sjedištem u Rijeci protiv tuženika kao ovršenika radi isplate iznosa od 15.169.563,07 kuna s kamatom. Na rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-2889/2020 od 20. ožujka 2020., kojim je cijelosti prihvaćen prijedlog za ovrhu, tuženik je pravovremeno podnio prigovor navodeći da osporava osnovu i visinu utuženog potraživanja. Nije vidljivo tko je naručio uslugu i robu na koju se odnose računi. Opreza radi ističe i prigovor zastare na prvi račun 18/P1/1 s naznačenim dospeljem 15. ožujka 2017.

2. Rješenjem ovoga suda poslovni broj Povrv-234/2020-4 od 7. prosinca 2020., rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-2889/2020 od 20. ožujka 2020. stavljeno je

izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje pa je postupak u tom dijelu nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga primjenom odredbe članka 58. stavak 2. Ovršnog zakona (dalje: OZ-a, "Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17. i 131/20.).

3. Tužitelj je u podnesku zaprimljenom kod suda 25. siječnja 2021. naveo da je u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem pred Trgovačkim sudom u Pazinu poslovni broj St-68/2019 sazvana skupština za dan 25. listopada 2019. na čijem dnevnom redu je bilo donošenje odluke o pokretanju postupka za naplatu predmetne tražbine. Iz dopisa tuženika od 24. listopada 2019. koji je naslovljen na navedeni stečajni predmet proizlazi da je nesporna činjenica da postoji dugovanje tuženika prema tužitelju u utuženom iznosu. Osim toga iz potvrde završnog salda koja je dostavljena društvu Revizija Centar d.o.o., a koje društvo je angažirao tužitelj radi provođenja revizije financijskih izvještaja nad tužiteljem vidljivo je da tuženik izričito potvrđuje da u njegovim poslovnim knjigama na dan 31. prosinca 2018. postoji obveza prema tužitelju u utuženom iznosu.

4. Tužitelj također ističe kako je nakon pokretanja ovog postupka izvršio storno računa br. 104/P1/1 od 6. srpnja 2018. na iznos od 488.094,75 kuna koji se odnosi na izradu palubnih mostića, budući da je tuženik palubne mostiće kupio u stečajnom postupku za iznos od 180.000,00 kuna uvećano za PDV, koji iznos je tuženik i platio 31. srpnja 2020. Tužitelj je sukladno tome precizirao tužbeni zahtjev na način da od tuženika traži plaćanje iznosa od 14.681.441,32 kuna s kamatom (list 40 spisa).

5. Tuženik se u podnesku zaprimljenom kod suda 16. veljače 2021. protivio povlačenju dijela tužbe jer račun koji je utužen tuženik nije platio. Ako sud dopusti povlačenje tužbe, tada traži naknadu parničnog troška. Nadalje ističe da tuženik nije priznao dug jer je potvrda završnog salda od 31. prosinca 2018. potpisana od nepoznate osobe, a e-mail poruka od 24. listopada 2019. ne sadrži bezuvjetno priznanje. Smatra da tužitelj nije ni pokušao dokazati koja je pravna osnova i temelj predmetne usluge i što je tužitelj za tuženik izveo u vrijednosti 15.000.000,00 kuna. Sve radove koji su navedeni u računima mogao je obaviti i sam tuženik jer ima proizvodnju i dizalice. Nema dokaza za narudžbe, radove i usluge. Također je dodao kako na većini dokumentacije nema potpisa i pečata ovlaštene osobe tuženika.

6. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu te saslušanjem stečajne upraviteljice tužitelja Milene Veljović (iskaz na listu 748-749 spisa) i zastupnika po zakonu tuženika Edija Kučana (iskaz na listu 749-750 spisa) utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14. i 70/19.)

7. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

8. Tužbeni zahtjev odnosi se na isplatu kupoprodajne cijene te naknadu za pružanje usluge u iznosu od ukupno 15.169.563,07 kuna prema računu broj 18/P1/1 u iznosu od 75.103,50 kuna s dospijećem 15. ožujka 2017. (dio, list 85-86 spisa), broj 42/P1/1 u iznosu od 3.628.100,74 kuna s dospijećem 17. travnja 2017. (list 92-100 spisa), broj 61/P1/1 u iznosu od 638.552,88 kuna s dospijećem 2. svibnja 2017. (dio, list 118 spisa), broj 77/P1/1 u iznosu od 2.414.051,31 kuna s dospijećem 28. svibnja 2017. (list 583 spisa), broj 92/P1/1 u iznosu od 181.650,00 kuna s dospijećem 1. srpnja 2017. (list 290 spisa), broj 97/P1/1 u iznosu od 2.842.017,28 kuna s dospijećem 7. srpnja 2017., broj 108/P1/1 u iznosu od 2.864.732,96 kuna s

dospijećem 30. srpnja 2017. (list 11 spisa), broj 126/P1/1 u iznosu od 1.571.104,50 kuna s dospijećem 31. kolovoza 2017. (list 12 spisa), broj 142/P1/1 u iznosu od 24.537,50 kuna s dospijećem 5. listopada 2017. (list 13 i 547 spisa), 148/P1/1 u iznosu od 427.436,00 kuna s dospijećem 9. listopada 2017. (list 14 i 563 spis), broj 190/P1/1 u iznosu od 8,17 kuna s dospijećem 15. prosinca 2017. (list 15 spisa), broj 198/P1/1 u iznosu od 12.071,25 kuna s dospijećem 1. veljače 2018. (list 16 spisa), broj 23/P1/1 u iznosu od 2.102,53 kuna s dospijećem 9. ožujka 2018. (list 17 i 93-94 spisa) te računu broj 104/P1/1 u iznosu od 488.094,75 kuna s dospijećem 15. kolovoza 2018. (list 18 spisa).

9. Tužbeni zahtjev je osnovan u iznosu od 14.681,441,32 kuna, dok je sud odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan u preostalom iznosu od 488.094,75 kuna.

10. Tužitelj je u tužbenom zahtjevu od tuženika tražio plaćanje iznosa od ukupno 15.169.563,37 kuna s kamatom. No, tužitelj je u podnesku zaprimljenom kod suda 25. siječnja 2021. snizio tužbeni zahtjev za iznos glavnice od 488.094,75 kuna s kamatom (račun 104/P1/1 od 6. srpnja 2018.). Budući da se tuženik u podnesku zaprimljenom kod suda 16. veljače 2021. protivio povlačenju tog dijela tužbe, sud je u tom dijelu u iznosu od 488.094,75 kuna s kamatom od 16. kolovoza 2018. (račun broj 104/P1/1 u iznosu od 488.094,75 kuna s dospijećem 15. kolovoza 2018.) odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan (t. II. izreke presude). To iz razloga što je sam tužitelj naveo da je stornirao navedeni račun koji se odnosi na izradu palubnih mostića jer ih je tuženik kupio u stečajnom postupku za iznosu od 180.000,00 kuna uvećano za PDV, a koji iznos je tuženik platio 31. srpnja 2020., dakle nakon podnošenja prijedloga za ovrhu, što je sud utvrdio uvidom u izvod prometa po računu, storno računa te račun broj 44-1-1 (list 71-74 spisa).

11. Tuženik je u prigovoru protiv rješenja o ovrsi osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva.

12. Uvidom u dopis Porezne uprave, Ured za velike porezne obveznike, Ispostava za velike porezne obveznike Rijeka od 22. travnja 2021. (list 739 spisa) sud je utvrdio da je tuženik iskoristio pravo na odbitak pretporeza po dvanaest od trinaest utuženih računa, odnosno da nije iskoristio pravo na odbitak pretporeza po računu broj 190/P1/1 u iznosu od 8,17 kuna od 15. prosinca 2017. No, iz potvrde proizlazi da je taj račun tuženik iskazao u svojim poslovnim knjigama kao trošak razdoblja. Odredba čl. 221.b ZPP-a propisuje da ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno. Prema tome, s obzirom da je tužitelj predmetnu tražbinu utužio na temelju vjerodostojnih isprava-računa te da je tijekom postupka utvrđeno da je tuženik po navedenim utuženim računima koristio pravo na odbitak pretporeza (osim po jednom računu broj 190/P1/1, a koji je iskazao u svojim poslovnim knjigama), na tuženiku je teret dokaza da utužena tražbina ne postoji odnosno da ju je podmirio, što tuženik ničim nije dokazao (tako i sudska praksa, VTS PŽ-5406/2020 od 24.2.21.). Stranka koja tijekom postupka iznese neku činjenicu dužna je i predložiti izvođenje dokaza kojim bi se ta činjenica mogla dokazati sukladno odredbi čl. 219. st. 1. i čl. 7. st. 1. ZPP-a. Teret dokaza da predmetna tražbina ne postoji, odnosno da je podmirio utuženo dugovanje je na tuženiku kao dužniku, a tuženik te navode nije dokazao. Ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može utvrditi odlučne činjenice, primijenit će pravilo o teretu dokazivanja (čl. 221a. ZPP-a). Stoga sud utvrđuje da tuženik svoje navode ničim nije dokazao.

13. No, neovisno o činjenici što je ispunjena pretpostavka iz članka 221.b. ZPP-a, osnovanost i visina utuženog potraživanja proizlazi i iz tuženikovog dopisa upućenog na Trgovački sud u Pazinu na predmet poslovni broj St-68/2019 (stečajni postupak nad ovdje tužiteljem) u kojem tuženikov zastupnik po zakonu izričito navodi kako je nesporna činjenica da postoji dug ovdje tuženika prema tužitelju u utuženom iznosu (dopis na listu 48 spisa). Zastupnik po zakonu tuženika Edi Kučan je iskazao da je potpisao tu e-mail poruku u kojoj je zaista navedeno da je nesporna činjenica da postoji dug tuženika prema tužitelju u utuženom iznosu. No, također je iskazao nakon što su krenuli u analizu svake pojedine fakture utvrdili su da su neke fakture izdavane kao da je u cijelosti posao završen, a nije bio, a osim toga sve aktivnosti vezane za izdavanje računa ređene su unutar Uljanik grupacije, odnosno unutar Uljanik-poslovni informacijski sustavi d.o.o. Sud u tom dijelu nije prihvatio iskaz tuženikovog zastupnika po zakonu uzimajući u obzir utvrđenu odlučnu činjenicu da je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženim računima, odnosno da se iz tog razloga smatra da tražbina postoji. Osim toga, tuženik nije predložio izvođenje niti jednog drugog dokaza radi utvrđenja navedenih činjenica na koje je ukazao tuženikov zastupnik po zakonu u svom iskazu.

14. Nadalje, uvidom u potvrdu završnog salda dugovanja, koja je potvrda dostavljena društvu Revizija Centar d.o.o., a koje društvo je angažirao tužitelj radi provođenja revizije financijskih izvještaja nad tužiteljem te koje društvo je zatražilo potvrdu salda dugovanja u poslovnim knjigama tuženika prema tužitelju proizlazi da u poslovnim knjigama tuženika na dan 31. prosinca 2018. prema tužitelju postoji obveza upravo u utuženom iznosu. Potvrda je ovjerena pečatom i potpisom tuženika (list 57 spisa).

15. Također se podredno napominje da je iz dostavljenih isprava utvrđeno da je utuženi račun 18/P/1 (koji je djelomično plaćen) izdan na temelju Ugovora H430-IL-2016. o kupoprodaji brodske opreme za novogradnje 732, 733 sklopljenog između tuženika kao kupca i tužitelja kao prodavatelja 16. veljače 2016. (poklopci i praznice, Ugovor na listu 103-115 spisa), Narudžbe H430-6/325199 (narudžba tuženika na listu 88-92 spisa) i predatnice materijala PN 621174/1 (predatnica materijala na listu 87 spisa); račun 42/P1/1 (koji je djelomično plaćen) izdan da je na temelju Ugovora H430-IL-2016, Narudžbe H430-6/325199 i predatnice materijala PN 621174/2 (predatnica na listu 101-102 spisa); račun 61/P1/1 (koji je djelomično plaćen) izdan je na temelju Ugovora H460-7/348072 o kupoprodaji usluge izrade sekcija za Gr. 514 sklopljenog između tuženika kao kupca i tužitelja kao prodavatelja 5. veljače 2017. (Ugovor na listu 122-134 spisa); račun 77/P1/1 izdan je na temelju Ugovora H460-7/348100 o kupoprodaji usluge izrade sekcija kompozitnih paluba za Gr.514 sklopljenog između tuženika kao kupca i tužitelja kao prodavatelja 28. veljače 2016. (Ugovor na listu 589-601 spisa te nalog za isporuku na listu 602-724 spisa); račun 92/P1/1 izdan je na temelju Ugovora H460-6/340956 o kupoprodaji usluge obade "TZ" profila za Gr. 514 po modelu ključ u ruke sklopljenog između tuženika kao kupca i tužitelja kao prodavatelja 18. listopada 2016. (Ugovor na listu 298-303 spisa, nalog za isporuku list 304-513 spisa); računi 97/P1/1; 108/P1/1 i 126/P1/1 izdani su na temelju Ugovora H460-7/348100 (računi za usluge izrade kompozitnih sekcija na listu 569-580 spisa); račun 142/P1/1 izdan je na temelju narudžbe br. 354855 (narudžba tuženika na listu 548 spisa te nalog za isporuku na listu 549 spisa); račun 148/P1/1 izdan je na temelju Obračuna usluga kopnenih dizalica za lipanj i srpanj 2017. (usluge kopnenih dizalica za potrebe radova na obali, račun na listu 563 spisa); račun 198/P1/1 izdan je na temelju Narudžbe br. 358766 (narudžba tuženika na listu

555-562 spisa te nalog za isporuku na listu 552 spisa), dok je račun 23/P1/1 izdan na temelju Narudžbe br. 360163 (narudžba tuženika na listu 97-98 spisa). Tuženikov zastupnik po zakonu je iskazao da je iz Ugovora broj H-430/IL/2016 i broj H-460-7/348072 vidljivo da su ga u ime ovdje tuženika potpisali Tomislav Černjul i Marin Novak, što je i sud utvrdio uvidom u navedene Ugovore (list 103-115 i 122-133 spisa), a da oni nisu bili direktori tuženika tj. da je Tomislav Černjul bio direktor nabave u sektoru Uljanik te da misli da je Marin Novak bio njegov punomoćnik. Po ocjeni suda ti navodi nisu relevantni za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, kraj nesporno utvrđene činjenice da je nakon sklapanja predmetnih Ugovora te po pružanju usluga tužitelj tuženiku izdao utužene račune po kojima je tuženik iskoristio pravo na odbitak pretporeza, te ih nije osporio. Iz istog razloga sud nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka Tomislava Černjula, koji dokaz je tuženik predložio na okolnost da je sklopio navedene ugovore jer ta činjenica nije sporna, a iz naprijed navedenih razloga nije niti odlučna za donošenje odluke.

16. Stoga je iz svih dostavljenih isprava sud utvrdio da je tuženik od tužitelja naručio predmetnu robu odnosno usluge, koju mu je tužitelj isporučio pa je dakle dostavljenim ispravama tužitelj dokazao osnovu i visinu utuženog potraživanja.

17. Tuženik je istaknuo i prigovor zastare na prvi račun oznake 18/P1/1 s dospijećem 15. ožujka 2017. (račun na listu 5 spisa).

18. Odredbom čl. 228. st. 1. ZOO-a propisano je da međusobne tražbine iz ugovora o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za 3 (tri) godine, a st. 2. istog članka propisano je da zastara teče odvojeno za svaku isporuku robe, izvršeni rad ili uslugu. Kamate, kao sporedna tražbina koja proizlazi iz glavne tražbine slijede njezinu sudbinu.

19. Zastara počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze (čl. 215. st. 1. ZOO-a), dakle od 16. ožujka 2017. Kako je prijedlog za ovrhu tužitelj podnio 12. ožujka 2020., to potraživanje po predmetnom računu nije zastarjelo. Stoga je sud utvrdio neosnovanim tuženikov prigovor zastare.

20. Slijedom svega navedenog, sud utvrđuje da predmetna tražbina po utuženim računima postoji u iznosu od 14.681.441,32 kuna, odnosno da tuženik nije dokazao suprotno, što je dužan učiniti sukladno odredbi čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a. Stoga je tuženik kao kupac, odnosno naručitelj usluge dužan platiti cijenu za isporučenu robu u utuženom iznosu sukladno odredbi čl. 376. i čl. 438. st. 1. ZOO-a pa je sud primjenom odredbi čl. 9., 358., 376. i čl. 438. st. 1. ZOO-a, tužitelju dosudio u glavnici u iznosu od 14.681.441,32 kuna (t. I. izreke presude). Sukladno tome, sud je na temelju odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a održao platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na snazi u dijelu u kojem je naloženo plaćanje glavnice u iznosu od 14.681.441,32 kuna s kamatom propisanom odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a. Budući da se radi o ugovornom odnosu između trgovaca, to se za utuženo razdoblje primjenjuje stopa zatezne kamate propisana za te odnose odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

21. Nadalje, sud je ukinuo predmetni platni nalog u iznosu od 488.094,75 kuna (račun broj 104/P1/1 od 6. srpnja 2018.) primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a te je u tom dijelu odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan (t. II. izreke presude).

22. Odluku o troškovima postupka ovrhe sud je donio primjenom čl. 14. st. 4. Ovršnog zakona (dalje: OZ-a, "Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17. i 131/20.) i čl. 451. st. 3. ZPP, održavši na snazi platni nalog u dijelu koji se odnosi na naknadu nastalog ovršnog troška tužitelju u iznosu od 112.962,50 kuna sa zakonskom zateznom kamatom, a koji se sastoji od troška javnobilježničke nagrade

u iznosu od 5.000,00 kuna uvećano za PDV od 1.250,00 kuna i troška javnobilježničke dostave u iznosu od 30,00 kuna uvećano za PDV od 7,50 kuna sukladno čl. 6. i 8. Pravilnika o nagradama i naknadi troška javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj 8/11. i 114/12.), sve uvećano za trošak sastava prijedloga za ovrhu po odvjetniku od 106.675,00 kuna (s PDV-om) sukladno Tbr. 11. 1. u svezi s Tbr. 7/1 i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.). Na tako dosuđeni ovršni trošak, tužitelju je dosuđena i zakonska zatezna kamata temeljem čl. 30. st. 2. OZ, slijedom čega je odlučeno kao pod t. I. izreke rješenja.

23. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a. Sud je odlučio da tuženik tužitelju nadoknadi sve troškove jer je sud odbio tužbeni zahtjev samo za dio za koji je tužitelj povukao tužbu budući da je robu po tom računu tuženik platio u stečajnom postupku nad tužiteljem nakon podnošenja prijedloga za ovrhu, a čemu se tuženik protivio. Stoga je sud tužitelju, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 15.169.563,07 kuna, priznao parnični trošak u iznosu od 326.250,00 kuna (t. III. izreke presude).

24. Tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 5.000,00 kuna sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 53/19) te na trošak zastupanja po Tarifi, budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava podneska od 25. siječnja 2021., kojim odgovara na tuženikove navode iz prigovora u iznosu od 85.340,00 kuna sukladno Tbr 8/1, troška sastava podnesaka od 19. veljače 2021. i 20. svibnja 2021. u iznosu od po 500,00 kuna (ukupno 1.000,00 kuna) sukladno Tbr. 8/3 budući da nije riječ o obrazloženim podnescima iz Tbr. 8/1 (tužitelj je neosnovano tražio nagradu u iznosu od ukupno 170.680,00 kuna uvećano za PDV), troška zastupanja na ročištima 13. travnja 2021. i 2. rujna 2021. u iznosu od po 85.340,00 kuna (ukupno 170.680,00 kuna) sukladno Tbr. 9/1 te PDV u iznosu od 64.250,00 kuna sukladno Tbr. 42.

25. Tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 212.100,00 kuna je neosnovan (t. IV. izreke presude). Sud tužitelju nije priznao trošak u navedenom iznosu, koji predstavlja razliku između nagrade koju je tužitelj tražio i iznosa koji mu je sud za naprijed navedene radnje priznao, kako je naprijed obrazloženo.

Rijeka, 13. listopada 2021.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave na e-oglasnoj ploči, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **eb300-be1ef**

Kontrolni broj: **0f250-7c112-63904**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.